

Pavlin.si -> same zanimive stvari

Šola, MTB, potepanja, elektronika, foto

Višinski diagram	Manjka GPX zapis.
------------------	-------------------

Uredba o prepovedi vožnje

URADNI LIST ŠT. 16/95

S to uredbo je od 1.4.1995 prepovedana vožnja s kolesi v naravnem okolju. V praksi to pomeni, da po brezpotju, pešpoteh in stezah ne smemo kolesariti. Vožnja po vseh vrstah kolovozov je dovoljena, če ni s kakšnim dodatnim predpisom prepovedana. Enako velja za zavarovana območja narodnih in krajinskih parkov. Pazljivi moramo biti tudi pri parkiranju koles in upoštevati 2. člen uredbe.

V vodniku so opisane nekatere ture, kjer je vožnja na posameznih odsekih prepovedana. To so večinoma pešpoti in steze. Ta področja sem na kartah označil s širokim pasom prozorne rdeče barve.

Na planinskih kartah je vrisanih mnogo markiranih in nemarki-ranih pešpoti, ki so danes delno ali v celoti razširjene v kolovoze, včasih celo v gozdne ceste. Teh seveda nisem uvrstil med prepovedana območja.

Izjava

Avtor vodnika izjavljam, da ne prevzemam odgovornosti za vožnjo po odsekih, ki so v tem vodniku označeni kot prepovedani. Prav tako ne odgovarjam za pravilno določitev prepovedanih delov poti, saj je ta subjektivna in neuradna. Meja med dovoljenim in prepovedanim, npr. pešpotjo in kolovozom, je namreč včasih zelo nejasna, poleg tega pa se tudi stanje na terenu hitro spreminja. Sporni deli v vodniku so bili prevoženi pred uveljavitvijo uredbe. Tveganje vožnje po prepovedanih odsekih je odločitev vsakega posameznika (kazen 10.000 SIT). Na teh delih gremo lahko peš in kolo peljemo ob sebi.

Tako država. Ker je tudi slab zakon še vedno zakon, naj ga ne bi kršili, lahko pa ga komentiramo, združimo moči in ga poskušamo spremeniti.

Ko berem 1. člen uredbe, imam občutek, kot da je nekdo v zadnjem trenutku prisopihal v pisarno vladnega urada in zavpil tip-karici: "Marička, še kolesa daj zraven!"

Čez pol ure se je taisti spomnil na skiroje in rolke, še enkrat zdrvel navzgor po stopnicah, a je bil prepozen. Marička je namreč že odšla domov.

Tako smo ostali samo pri dveh, po črki zakona enakovrednih sovražnikih narave: vozilih na motorni pogon IN kolesih. Če je enačenje motornih vozil in koles neumestno,

pa se zdi, da so pri vključitvi koles v 2. člen uredbe pomagali še Butalci. Prepovedati ustavljanje in parkiranje koles 5 m zunaj cestišča, veste, to je pa že preveč! Ne vem, če so se še kje na svetu domislili kaj takega. Zakonodajalci se v primeru spornih zakonov radi izgovarjajo, da so nastali na osnovi preučevanja izkušenj razvitih zahodnih držav. Tako je tudi pri tej uredbi, ki je za motorna vozila zagotovo smiselna, za kolesarje, še posebej gorske, pa je nestrokovna, neživiljenjska in krivična.

Kolesarji so bili v uredbo vključeni po zaslugi ozkega kroga državnih uradnikov in njihovih naravovarstvenih svetovalcev. O slednjih nimam več dobrega mnenja. Precej slovenskih varuhov narave, ki so to po svoji službeni dolžnosti, se preveč posveča drobnim problemom. Tega skrbijo žabe, onega ptičje petje, tretjega spet neka redka rastlina. Kljub običajni slabi operativnosti in dejstvu, da globalni ekološki problemi ostajajo nerešeni, ta drobna prizadevanja večinoma vendarle rodijo rezultate, ki so za ohranjanje naravnega okolja koristni. Težave nastanejo takrat, ko začnejo nekateri naravovarstveniki v mikroekološke probleme vnašati lastne komplekse in ambicije. Pri tem jim pride gorsko kolesarstvo še kako prav. Taki ljudje niso varuhi narave, ampak samih sebe. Njihov pridih se čuti tudi v očitkih o škodljivosti, s katerimi bremenijo gorske kolesarje.

Zanimivo je, da avtorji kolesarskih vodnikov, ki so do sedaj izšli, pristajajo na uredbo in jo v poglavitnih točkah celo zagovarjajo. Tudi sam se imam za prijatelja in varuha narave, a v tem primeru se moram postaviti na nasprotno stran, sicer pristajam na izničenje vsega tistega, kar je osnovno gonilo in čar tega športa.